Lietas arhīva Nr. 1A-0116-18/2
ECLI:LV:ZRT:2018:1010.1A73011618.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2018.gada 22.oktobrī

Zemgales rajona tiesa
tiesnese Iveta Salaka,
piedaloties
sūdzības iesniedzējam /pers. A/,
Iestādes - Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ sūdzībā par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2018.gada 26.februāra lēmuma Nr.1/1256 "*Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja 2018.gada 9.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/288*" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 12.decembrī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk- KNAB vai Iestāde) Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenā speciāliste I.Zarāne sastādīja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.002498 (turpmāk- Protokols) par to, ka viņš kā Tukuma novada domes priekšsēdētājs, pieņemot ziedojumus (noslēdzot līgumus), ir pārkāpis Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešajā daļā noteikto ziedojumu pieņemšanas kārtību, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- Latvijas APK) 166.^{31} pantā.

KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājs A.Donskis, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, 2018.gada 9.janvārī pieņēma lēmumu Nr.870/1-24/288 (turpmāk- Sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma /pers. A/ saukt pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.^{31}panta un sodīt ar naudas sodu 130 *euro* apmērā.

Nepiekrītot Sākotnējam Lēmumam, /pers. A/ 2018.gada 25.janvārī iesniedza sūdzību KNAB priekšniekam.

[2] KNAB priekšnieks, izskatot /pers. A/ sūdzību, 2018.gada 26.februārī pieņēma lēmumu Nr.1/1256 "*Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja 2018.gada 9.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/288*" (turpmāk- Lēmums), ar kuru atstāja spēkā Sākotnēji pieņemto lēmumu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīja.

Lēmumā secināts turpmāk minētais.

[2.1] Lietas ietvaros nav strīda, ka /pers. A/ ir valsts amatpersona, kas apstiprinās ar lietā esošajiem materiāliem.

[2.2] Lietā pastāv strīds, vai /pers. A/ kā Tukuma novada domes priekšsēdētājs, laika periodā no 2015.gada līdz 2017.gadam, slēdzot līgumus par ziedojumu pieņemšanu un turpmāk domei tos pārskaitot ziedojumu līgumos norādītajām biedrībām, kā arī pirms ziedojuma līgumu slēgšanas nesaņemot augstākas amatpersonas atļauju, ir pārkāpis Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešajā daļā noteikto ziedojumu pieņemšanas kārtību. Kā arī strīds par to vai ziedojumu līgumi noslēgti ar neiesaistītām trešajām personām, atbilstoši Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešās daļas nosacījumiem.

[2.3] Sūdzības iesniedzējs nepamatoti norādījis, ka Sākotnējā lēmumā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs saskaņā ar Latvijas APK 166.^{31} pantu.

Sākotnējā lēmumā konstatētas viss administratīvā pārkāpuma sastāvs:

1. administratīvā pārkāpuma objekts (aizskartās intereses)- valsts amatpersonas darbība sabiedrības interesēs, valsts amatpersonu darbības atklātums un atbildība sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanās valsts amatpersonu darbībai;
2. administratīvā pārkāpuma objektīvā puse (valsts amatpersonas funkciju veikšana, pārkāpjot ierobežojumus, kuri noteikti attiecībā uz ziedojumu pieņemšanu)- /pers. A/ kā Tukuma novada domes priekšsēdētājs, laika periodā no 2015.gada līdz 2017.gadam, slēdzot līgumus par ziedojumu pieņemšanu ar juridisku personu, kas neatbilst neiesaistītas trešās personas kritērijiem, kā arī pirms ziedojumu līgumu slēgšanas nesaņemot augstākas amatpersonas atļauju, ir pārkāpis Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešajā daļā noteikto ziedojumu pieņemšanas kārtību. Kā arī pēc ziedojumu pieņemšanas, nododot (pārskaitot) ziedotos finanšu līdzekļus līgumos norādītajām biedrībām, darbojoties kā starpnieks starp komersantu un biedrību un tādējādi pārkāpjot normatīvajos aktos noteiktos ierobežojumus;
3. administratīvā pārkāpuma subjekts (/pers. A/ ir valsts amatpersona)- /pers. A/ ir valsts amatpersona, kura no 2009.gada 1.jūlija iekļauta Tukuma novada valsts amatpersonu sarakstā;
4. administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse- vainojama darbība, kas izdarīta ar nodomu vai aiz neuzmanības.

No minētā izriet, ka administratīvā pārkāpuma sastāvs Sākotnējā lēmumā ir izvērtēts, līdz ar to nav pārkāptas Latvijas APK 9.panta pirmajā daļā noteiktās normas par administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[2.4] Atbilstoši Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta pirmās daļas nosacījumiem, par ziedojumu šā likuma izpratnē uzskatāma finanšu līdzekļu, preces vai pakalpojumu bezatlīdzības atvēlēšana (nodošana) noteiktiem mērķiem.

Saskaņā ar Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešo daļu- valsts amatpersona, kā arī publiskas personas institūcija var pieņemt ziedojumu un citāda veida mantisko palīdzību publiskas personas institūcijas vajadzībām — personāla apmācības vai darba organizācijas un tehniskā nodrošinājuma uzlabošanai, ja to sniedz kāda neiesaistīta trešā persona un tas tiek pieņemts, ievērojot šā panta otrajā daļā noteiktos

ierobežojumus, kā arī neveicina valsts amatpersonas nokļūšanu interešu konflikta situācijā. Pirms ziedojuma vai mantiskās palīdzības saņemšanas nepieciešama augstākas amatpersonas vai koleģiālās institūcijas atļauja.

Savukārt par neiesaistīto trešo personu uzskatāma jebkura fiziskā vai juridiskā persona, ar kuru konkrētai publiskas personas institūcijai nav noslēgti nekādi līgumi, institūcija (institūciju amatpersonas) attiecībā uz personu (ziedotāju) nav izdevusi administratīvus aktus, veikusi uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkcijas, kā arī starp attiecīgo publiskas personas institūciju un personu (ziedotāju) nepastāv citas saistības, kuru dēļ attiecīgā ziedojuma pieņemšana var veicināt valsts amatpersonas, kas pieņem lēmumu par ziedojuma pieņemšanu, nonākšanu interešu konflikta situācijā.

Atbilstoši minētajam, sūdzības iesniedzējam, kā Domes priekšsēdētājam, ievērojami Interešu konflikta novēršanas likuma 14.pantā noteiktie ziedojumu pieņemšanas ierobežojumi.

Savukārt, kā pamatoti konstatēts Sākotnējā lēmumā, Tukuma novada domei ar SIA "/Nosaukums/" noslēdzot sekojošus līgumus: 2015.gada 1.septembrī līgumu Nr. TND/2-58.5/15/598, 2015.gada 26.novembrī līgumu Nr. TND/2-58.5/15/652, 2015.gada 21.decembrī līgumu Nr. TND/2-58.5/15/682, 2016.gada 23.septembrī sadarbības līgumu Nr. TND/2-58.9/16/109, SIA "/Nosaukums/" nav uzskatāma par neiesaistīto trešo personu.

[2.5] Atbilstoši Saeimas Juridiskā biroja 2010.gada 14.jūnija vēstulē Nr.12/17-5-n/63-(9/10) norādītajam, secināts, ka tiesiskais regulējums pieļauj valsts institūcijai pieņemt ziedojumus noteiktu valsts funkciju nodrošināšanai. Taču valsts amatpersona vai koleģiālā institūcija, kas ir saņēmusi ziedojumu, nedrīkst pieņemt jebkāda veida lēmumus attiecībā uz ziedotāju.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta pirmajā daļā noteikts, ka valsts pārvalde ir pakļauta likumam un tiesībām. Tā darbojas normatīvajos aktos noteiktās kompetences ietvaros. Valsts pārvalde savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim. Minētais nostiprināts tiesu praksē, norādot, ka publiskajās tiesībās atšķirībā no privāto tiesību principa "atļauts viss, kas nav aizliegts", darbojas princips "atļauts ir tikai tas, kas noteikts ar tiesību normu" (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 5.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-79 8.6.punktu, 2009.gada 26.marta spriedumu lietā Nr.SKA-68/2009 10.punktu*).

No minētā izriet sūdzības iesniedzēja pienākums ievērot Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta nosacījumus un darboties normatīvajos aktos noteiktās rīcības ietvaros.

Sūdzības iesniedzēja atsauce uz likuma "Par budžetu un finanšu vadību" 8.panta pirmās daļas 2.punktu vien liecina par pašvaldības budžetu veidojošām pozīcijām un nav attiecināma uz ziedojumu pieņemšanas kārtību, kas atrunāta Interešu konflikta novēršanas likuma 14.pantā.

[2.6] Tukuma novada dome ir pašvaldības orgāns Valsts pārvaldes iekārtas likuma 1.panta 4.punkta izpratnē. Pašvaldības orgāna kompetence un tiesības tieši paust publiskas personas tiesisko gribu ir noteiktas Tukuma novada domes juridiskajā pamataktā t.i. Tukuma novada domes 2013.gada 22.augusta saistošajos noteikumos Nr.21 "Tukuma novada pašvaldības nolikums" un darbību reglamentējošā likumā- likumā "Par pašvaldībām".

Sūdzības iesniedzēja arguments par pašvaldības brīvprātīgo iniciatīvu izpildi iedzīvotāju interesēs, Iestādes ieskatā, neatbrīvo Tukuma novada domē strādājošās valsts amatpersonas, tajā skaitā sūdzības iesniedzēju, no pienākuma ievērot Interešu konflikta novēršanas likumā viņām noteiktos ierobežojumus.

[2.7] Saskaņā ar likuma "Par pašvaldībām" 41.panta pirmo daļu tikai pašvaldības domes kompetencē ir pieņemt ārējos normatīvos aktus (saistošie noteikumi); iekšējos normatīvos aktus (noteikumi, nolikumi, instrukcijas); individuālos aktus (administratīvie akti un citi pārvaldes lēmumi); citus lēmumus.

Sākotnējā lēmumā konstatēts, ka Tukuma novada domes 2017.gada 2.novembra vēstulē Nr.1-26/5809 norādīts, ka domē tikai 2017.gada 27.aprīlī ir pieņemti noteikumi Nr.12 "Par ziedojumu un dāvinājumu pieņemšanu, izlietošanu un uzskaiti Tukuma novada pašvaldībā un tās budžeta iestādēs".

No lietas materiāliem un /pers. A/ paskaidrojumiem nepārprotami redzams, ka Sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdī, Tukuma novada domē nebija noteikta ziedojumu pieņemšanas kārtība un Tukuma novada domes priekšsēdētājam vai kādai citai domes amatpersonai nebija pilnvarojuma domes vārdā lemt par ziedojumu pieņemšanas pieļaujamību. Tādējādi secināms, ka pirms ziedojumu pieņemšanas /pers. A/ nav saņēmis atļauju ziedojumu pieņemšanai kā to paredz Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešās daļas nosacījumi. Minētais konstatēts arī Valsts kontroles 2017.gada revīzijas ziņojuma "Par Latvijas Republikas 2016.gada pārskatu par valsts budžeta izpildi un par pašvaldības budžetiem" 4.5.apakšpunktā, kur konstatēts, ka "*pašvaldības izpilddirektors pieņēma lēmumus par ziedojumiem un parakstīja ziedojumu līgumus, lai gan Tukuma novada dome nebija noteikusi normatīvajā aktā noteikto kārtību, kādā notiek dāvinājumu un novēlējumu pieņemšana"*.

Konstatējot nepieciešamību pašvaldības iekšējā normatīvajā aktā noteikt dāvinājumu saņemšanas kārtību, kā arī Tukuma novada domei 2017.gada 27.aprīlī pieņemot noteikumus Nr.12, kuros atrunāta ziedojumu un dāvinājumu pieņemšana, izlietošana un uzskaites kārtība, neapstiprinās sūdzības iesniedzēja arguments par norādi uz vispārīgo domes priekšsēdētāja pilnvarojumu, kas noteikts Tukuma novada pašvaldības nolikuma 27.punktā.

[2.8] Nepamatots ir sūdzības iesniedzēja arguments, ka Sākotnējā lēmumā izdarītie secinājumi par finanšu starpniecību nav pamatoti, jo pašvaldībai pieņemtajos ziedojumu līgumos komersanti norādījuši konkrētu ziedojumu mērķi, un secina, ka minētie argumenti ir savstarpēji viens otru izslēdzoši, to pamatojot ar Valsts kontroles ziņojuma 4.5.punktā norādīto.

[2.9] Iestāde nepiekrīt sūdzības iesniedzēja norādītajam argumentam par Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta otrās un trešās daļas skaidrojumam ar atsauci uz Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 21.marta spriedumu lietā Nr.142081810.

Iestāde norāda, ka iztulkojot tiesību normu sākotnēji piemērojama gramatiskā iztulkošanas metode, kam seko sistēmiskā metode, vērtējot normas atbilstību likuma mērķim.

Iztulkojot Interešu konflikta novēršanas likuma 14.pantu sistēmiski, vadoties no minētā likuma 2.pantā noteiktā likuma mērķa, Iestāde norāda, ka Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta otrajā daļā noteikti aizliegumi ziedojuma saņemšanai, panta pirmajā daļā sniedzot termina "ziedojums" skaidrojumu.

Minētā panta otrajā daļā atrunāts aizliegums prasīt vai saņemt ziedojumu (kā arī cita veida mantisku palīdzību publiskām vajadzībām), ja tā saņemšana var ietekmēt lēmuma pieņemšanu attiecībā uz ziedojuma devēju.

Savukārt trešajā daļā noteikta ziedojumu saņemšanas kārtība, likumdevējam atrunājot gan vajadzības kādām ziedojumi dodami, gan nosacījumus to saņemšanai. Iestāde norāda, ka minētā interpretācija atbilst Interešu konflikta novēršanas likuma 2.pantā noteiktā likuma mērķim, izsmeļoši nosakot gadījumus kuriem ziedojumi veicami un paredzot nosacījumus, kas ziedotājam izpildāmi, tādējādi nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi, kā arī veicina valsts amatpersonu darbības atklātumu un sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai.

Attiecībā par sūdzības iesniedzēja norādi uz Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 21.marta spriedumu lietā Nr.142081810

norāda, ka tiesas sprieduma [4] punktā analizējot Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta otrās un trešās daļas piemērošanu, vadījusies vien no gramatiskās metodes, nevērtējot regulējumu atbilstoši minētā likuma 2.pantā norādītajam mērķim, tādējādi nonākot pie kļūdaina secinājuma.

[2.10] Novērtējot lietā esošos pierādījumus, tajā skaitā Tieslietu ministrijas 2010.gada 9.jūnija skaidrojumu par Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta otrās un trešās daļas interpretāciju, kā arī Saeimas Juridiskā biroja 2010.gada 14.jūnija vēstuli, Iestādei nav šaubu, ka institūcijas sniegušas savu viedokli kompetences ietvaros. Savukārt atbilstoši Interešu konflikta novēršanas likuma 5.panta pirmās daļas nosacījumiem, vienīgi Iestādes kompetencē ir minētā likuma normu piemērošana un līdz ar to arī interpretēšana, kontrolējot minētā likuma izpildi. Iestādes ieskatā citu institūciju skaidrojumiem ir vien informatīvs raksturs.

Iestāde konstatē, ka Sākotnējā lēmumā Interešu konflikta novēršanas likumā ietvertais regulējums piemērots atbilstoši minētā likuma mērķim, kas noteikts 2.pantā. Iestādes Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta piemērošana un interpretācija atbilst arī Saeimas Juridiskā biroja skaidrojumā sniegtajam skaidrojumam, ka šie noteikumi tulkojami pēc iespējas šauri, lai tiktu sasniegts to pieņemšanas pamatā liktais mērķis.

[2.11] Novērtējot visus administratīvā pārkāpuma lietvedībā esošos pierādījumus to kopsakarā, Iestāde secina, ka /pers. A/ rīcībā ir konstatējams administratīvais pārkāpums, jo pastāv Latvijas APK 9.pantā noteiktie administratīvā pārkāpuma sastāva obligātie elementi: objekts (valsts amatpersonas darbība sabiedrības interesēs, valsts amatpersonu darbības atklātums un atbildība sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanās valsts amatpersonu darbībai), objektīvā puse (valsts amatpersonas funkciju veikšana, pārkāpjot Interešu konflikta novēršanas likuma 14.pantā noteikto ziedojumu pieņemšanas kārtību), subjekts (/pers. A/ ir valsts amatpersona), subjektīvā puse (saskaņā ar Latvijas APK 10.pantu, administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas, un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos).

Novērtējot administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus un Sākotnējā lēmumā ietverto pamatojumu, nav rodamas šaubas par /pers. A/ vainu, tāpēc sūdzības iesniedzēja arguments par to, ka visas šaubas par vainu jāvērtē par labu apsūdzētajam, konkrētā gadījumā nav attiecināms.

/pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 166.^{31} pantu, kas nosaka valsts amatpersonas atbildību par ierobežojumu pārkāpšanu, konstatējot Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešajā daļā valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu pārkāpšanu.

/pers. A/ kā valsts amatpersonai ir pastiprināta atbildība un kā norādījis Augstākās tiesas Senāts, valsts amatpersonām pašām, neraugoties uz augstākās amatpersonas vai speciālistu institūciju kontroli, jāpārliecinās par savas darbības tiesiskumu, proti, valsts amatpersonai ir pašai jāraugās, lai tā savā darbībā ievērotu tiesību normas (sk. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 21.septembra spriedumu lietā Nr.SKA-394/2006, 8.2.punktu*).

Valsts amatpersona saistībā ar savu statusu uzņemas paaugstinātu atbildību publiskajās tiesībās, kurās darbojas publisko tiesību princips- aizliegts ir viss, kas nav atļauts (sk. *Kurzemes apgabaltiesas 2013.gada 23.maija spriedumu lietā Nr. 140024912 102AA-01010-13/12*).

[2.12] Izvērtējot /pers. A/ piemērotā administratīvā soda samērīgumu ar izdarīto pārkāpumu, Sākotnējā lēmumā ir ņemti vērā Latvijas APK 32.panta otrajā daļā minētie apstākļi.

Atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Latvijas APK 166.^{31} panta sastāvs ir formāls, līdz ar ko pārkāpums var būt izdarīts tikai ar tiešu nodomu. Pamatojoties uz minēto, konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpumu ir izdarījis ar nodomu.

Ievērojot demokrātiskas iekārtas principu, kā arī Interešu konflikta novēršanas likuma 2.pantā noteikto likuma mērķi, izdarot visus lietderības apsvērumus, atzīts, ka /pers. A/ piemērotais naudas sods 130 *euro* apmērā ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu un viņa mantisko stāvokli.

[3] 2018.gada 23.martā Zemgales rajona tiesā pēc piekritības no Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja saņemta /pers. A/ sūdzība, kurā lūgts pilnībā atcelt Lēmumu.

Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2018.gada 4.aprīļa lēmumu sūdzības atstāta bez virzības trūkumu novēršanai.

/pers. A/ sūdzība pēc trūkumu novēršanas pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1] Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešās daļas regulējums attiecas uz ziedojumu vai citāda veida mantiskas palīdzības pieņemšanu publiskas personas institūcijas vajadzībām- personāla apmācības vai darba organizācijas un tehniskā nodrošinājuma uzlabošanai.

No Lēmuma izriet, ka ziedošana valsts un pašvaldību institūcijai ir pieļaujama tikai Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešajā daļā paredzētajos gadījumos un atbilstoši tajā minētajiem nosacījumiem.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā, likumdevējs pieļauj ziedojumu pieņemšanu arī citiem mērķiem, kas minēts likuma "Par budžetu un finanšu vadību" 8.panta pirmās daļas 2.punktā ("*speciālais budžets ir budžeta daļa, kas ietver: ... valsts, pašvaldības vai noteiktas budžeta iestādes saņemtos ziedojumus vai dāvinājumus ar norādītu mērķi vai bez tā*"), ko apstiprina arī Tieslietu ministrijas 2010.gada 9.jūnija Nr.1-17/2955 skaidrojums par Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta otrās un trešās daļas interpretāciju, ka ziedojumi ir pieņemami publiskām vajadzībām, ja tas neietekmē lēmuma pieņemšanu attiecībā uz personu, kas ziedojusi vai sniegusi palīdzību, kā arī, ka amatpersonai nav ierobežojumi uz lēmuma pieņemšanu, ja ziedojums ir publiskām vajadzībām. Tieši Tieslietu ministrijas ekspertu grupa izstrādāja minētā likuma likumprojektu, tāpēc ministrijas viedoklis būtu vērā ņemams, ko arī Administratīvā apgabaltiesa 2013.gada 21.marta spriedumā Nr.142081810 143/AA43-0386-13/8 ir norādījusi.

[3.2] Vienlaikus Administratīvā apgabaltiesa spriedumā ir arī atzīmējusi, ka nosakot stingrākus ierobežojumus attiecībā uz tādu ziedojumu pieņemšanu, kas sniegti pašvaldību institūciju vajadzībām, likumdevējs ir paredzējis, ka attiecībā uz publiskajām vajadzībām tiesiskais regulējums ir mazāk aprobežots ar nosacījumiem, proti, tik stingri ierobežojumi nav nepieciešami. Savukārt, tā kā stingrākus kontrolējamus nosacījumus lēmumu pieņemšanai attiecībā uz ziedotājiem pēc ziedošanas publiskām vajadzībām, likumdevējs nav paredzējis, kā vien aizliegumu ar ziedojuma starpniecību ietekmēt attiecībā uz ziedotāju pieņemto lēmumu, atbildība par ziedojumu pieņemšanu publiskajām vajadzībām var iestāties tikai tādā gadījumā, ja ir pierādīta saņemtā ziedojuma ietekme uz lēmumu, kas pieņemts attiecībā uz ziedotāju.

[3.3] Kā izriet no Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta otrās daļas dispozīcijas, lai personu sauktu pie atbildības par mantiskās palīdzības publiskajām vajadzībām pieņemšanas kārtības pārkāpšanu, ir nepieciešams konstatēt, ka konkrēts ziedojums vai sniegtā palīdzība nepārprotami ietekmē lēmumu uz šo ziedotāju, nevis pietiek ar pieņēmumu, ka ziedojuma pieņemšana var ietekmēt pieņemto lēmumu par labu ziedotājam.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pret viņu ierosinātās administratīvās lietvedības gaitā ir konstatēti tikai fakti, ka attiecībā uz

personu, kura ziedojusi, ir tikuši pieņemti lēmumu (noslēgti līgumi ar SIA "/Nosaukums/"), bet fakti, ka ziedojums būtu ietekmējis šo lēmumu pieņemšanu, nav konstatēti un nevarēja tikt konstatēti, jo normatīvajos aktos ir noteiktas procedūras, kā publiskās pārvaldes institūcija noslēdz piegādes vai pakalpojuma līgumus. Ja nepieciešams organizēt publiskā iepirkuma procedūru, tiek organizēts publiskais iepirkums atbilstīgi Publisko iepirkumu likumā noteiktajam (līgums ar SIA "/Nosaukums/" Nr. TND/2-58.5/15/682).

Publisko iepirkumu organizēšanas kārtību uzrauga valsts pārvaldes iestāde- Iepirkumu uzraudzības birojs. Savukārt, līgumi, kuru līgumcena nepārsniedz publiskā iepirkuma slieksni, tiek slēgti, balstoties uz cenu aptaujas rezultātiem, pirms līguma slēgšanas, aptaujājot vismaz divus pretendentus un izvēloties saimnieciski izdevīgāko (līgumi ar SIA "/Nosaukums/" Nr. TND/2-58.5/15/598 Nr. TND/2-58.5/15/652). Sadarbības līgums ar SIA "/Nosaukums/" Nr. TND/2-58.9/16/109 noslēgts informācijas apmaiņas nodrošināšanai sadzīves atkritumu apsaimniekošanas jautājumos ar pašvaldības vienoto dipečerdienestu 2013.gada 27.marta līguma "Par sadzīves atkritumu izvešanu Tukuma novadā" ietvaros, kas arī tika noslēgts pēc publiskās iepirkumu procedūras.

[3.4] Iepriekš minētie ziedojuma līgumi nav mantiska palīdzība publiskas personas institūcijas vajadzībām (personāla apmācības vai darba organizācijas un tehniskā nodrošinājuma uzlabošana), bet ziedojumu līgumi publisku vajadzību nodrošināšanai atbilstoši likumam "Par pašvaldībām", tad attiecīgi koleģiālas institūcijas (domes) atļauja nav nepieciešama.

Domes priekšsēdētājs saskaņā ar likuma "Par pašvaldībām" 62.pantu vada domes darbu un domes vārdā paraksta līgumus (likuma "Par pašvaldībām" 62.panta ceturtais punkts: *"Domes priekšsēdētājs: ….domes vārdā izdod pilnvaras, paraksta līgumus un citus juridiskos dokumentus*"). Domes priekšsēdētāja pilnvaras nosaka arī Tukuma novada domes 2013.gada 22.augusta saistošo noteikumu Nr. 21 "Tukuma novada pašvaldības nolikums" 27.punkts. Ar brīdi, kad domes priekšsēdētājs tiek ievēlēts, domes deputāti viņam dod pilnvaras un atļaujas pārstāvēt domi un rīkoties domes vārdā, tai skaitā, noslēgt ziedojuma līgumus. Par ziedojuma līguma noslēgšanas lietderību un ziedojuma mērķa atbilstību pašvaldības autonomajām funkcijām vai pašvaldības iedzīvotāju interesēm, slēdzot līgumu, lēmumu pieņem pats līguma slēdzējs, ziedojuma pieņēmējs (pirms līguma parakstīšanas, atbilstoši pašvaldības nolikuma 6.nodaļai "Līgumu slēgšanas kārtība", Juridiskā nodaļa sniedz savu atzinumu un saskaņo līguma projekta atbilstību normatīvo aktu prasībām).

Neviens no pieņemtajiem ziedojumiem nav novirzīts prettiesisku nolūku un darbību īstenošanai vai personiska labuma gūšanai. Visi Tukuma novada domes pieņemtie ziedojumi ir izlietoti Tukuma novada pašvaldības autonomo funkciju īstenošanai izglītībā, kultūrā, sportā u.tml. Attiecībā par biedrībām un sporta klubiem pārskaitītajiem finanšu līdzekļiem dome pieprasa izlietojuma atskaites atbilstīgi ziedojuma mērķim.

[3.5] Saskaņā ar likumu "Par pašvaldībām" 3.pantu "Vietējā pašvaldība ir vietējā pārvalde, kas ar pilsoņu vēlētas pārstāvniecības- domes- un tās izveidoto institūciju un iestāžu starpniecību nodrošina likumos noteikto funkciju, kā arī šajā likumā paredzētajā kārtībā Ministru kabineta doto uzdevumu un pašvaldības brīvprātīgo iniciatīvu izpildi, ievērojot valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju intereses". Saskaņā ar minētā likuma 12.pantu "Pašvaldības attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interesēs var brīvprātīgi realizēt savas iniciatīvas ikvienā jautājumā, ja tas nav Saeimas, Ministru kabineta, ministrijas, citu valsts pārvaldes iestāžu, tiesas vai citas pašvaldību kompetencē vai arī ja šāda darbība nav aizliegta ar likumu". Visas pašvaldības autonomās funkcijas, kas noteiktas likuma "Par pašvaldībām" 15.pantā un brīvprātīgās iniciatīvas ir publiskas.

Savukārt saskaņā ar likuma "Biedrību un nodibinājumu likums" 1.pantu- biedrību un nodibinājumu darbības veicināšanas mērķis ir sekmēt demokrātiskas un pilsoniskas sabiedrības nostiprināšanu. Minētais ir valsts pārvaldes un pašvaldības, kā tās sastāvdaļas pamatmērķis, kas noteikts likuma "Valsts pārvaldes iekārtas likums" 2.pantā.

[3.6] Iestāde Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta pirmajā daļā sniegto skaidrojumu "ziedojums" ir vispārinājusi uz jebkuru gadījumu, kaut gan likumdevējs to ir konkretizējis tikai attiecībā uz šo likumu. Piemēram, likumā "Sabiedriskā labuma organizāciju likums" 9.pantā norādīts, ka "Ziedojums šā likuma izpratnē ir manta vai finanšu līdzekļi, kurus persona (ziedotājs) bez atlīdzības, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos, nodod sabiedriskā labuma organizācijai tās statūtos, satversmē vai nolikumā norādīto mērķu sasniegšanai un kuriem var piemērot nodokļu atvieglojumus".

Sūdzības iesniedzējs ir analizējis Protokolā minētos līgumus, vērtējot tajos ietvertās pašvaldības autonomās funkcijas.

[3.7] Termins "*finanšu starpniecība*" LR normatīvajos aktos nav definēts, bet darbības, kas saistītas ar finanšu līdzekļu avotiem un pārdali dažādiem mērķiem noteiktas likumā "Par budžetu un finanšu vadību" un atbilst vispārējās ekonomiskās darbības klasifikācijai NACE, tādējādi Lēmumā nepamatoti ir izdarīti secinājumi par pašvaldības pieņemtajiem ziedojumiem no komersantiem ar norādītu mērķi un tālāk to pārskaitīšanu biedrībām vai sporta klubiem.

[3.8] Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešā daļa, pēc kuras kvalificēta viņa kā Tukuma novada domes priekšsēdētāja rīcības neatbilstība likuma prasībām, nav piemērojama lietas faktiskajiem apstākļiem, un līdz ar to viņa saukšana pie administratīvās atbildības nav pamata. Sūdzības iesniedzēja rīcībā iztrūkst Latvijas APK paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse, jo konkrētā gadījumā nav notikusi ziedojumu pieņemšanas kārtības pārkāpšana.

[3.9] Sūdzības pamatota ar Latvijas APK 288. pantu.

[4] 2018.gada 7.jūnijā Zemgales rajona tiesā no Iestādes saņemti paskaidrojums, kurā norādīts, ka sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītie argumenti ir identiski Iestādē adresētajai sūdzībai un vispusīgi ir izvērtēti Lēmumā un kā nepamatoti noraidīti. Lūdz atstāt spēkā Iestādes Lēmumu.

[5] Pēc sūdzības iesniedzēja lūguma lieta tika skatīta mutvārdu procesā.

[6] Tiesas sēdē /pers. A/ sūdzību uzturēja pilnā apmērā uz tajā norādītajiem argumentiem. Vērsa uzmanību Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešās daļas regulējumam, kas reglamentē un attiecas uz ziedojumu vai citas mantiskās palīdzības pieņemšanu publiskās personas institūcijas vajadzībām un konkrēti trīs uzskaitītiem veidiem- personāla apmācība, darba organizācija vai tehniskā nodrošinājuma uzlabošanai. Lēmumā Iestāde šos noteiktos ierobežojumus ir vispārinājusi uz jebkādu ziedojumu pieņemšanas kārtību pašvaldībā. Visi lietā minētie ziedojumi, kurus pieņēmusi pašvaldība, neattiecas uz Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešās daļas regulējumu, jo tie tika izlietoti publiskām vajadzībām un atbilstoši likuma "Par pašvaldībām" domes priekšsēdētājam ir dotas pilnvaras parakstīt līgumus, tajā skaitā arī ziedojuma līgumus, nesaņemot koleģiālas institūcijas atļauju.

[7] Iestādes pilnvarotā pārstāve sūdzību neatzina, balstoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem. Norādīja, ka sūdzības iesniedzējs pirms ziedojumu pieņemšanas nesaņēma koleģiālas institūcijas atļauju, kā arī tika pieņemts ziedojums no personas, kas likuma izpratnē nav neiesaistīta trešā persona, tādējādi pārkāpjot Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešās daļas nosacījumus. Vērsa uzmanību uz Juridiskā biroja norādīto, ka ziedošana valsts vai pašvaldības institūcijai ir pieļaujama vienīgi trešajā daļā paredzētos gadījumos atbilstoši tajā minētajiem nosacījumiem. Papildus norādīja, ka likuma "Par pašvaldībām" 7.pantā noteikts, ka pašvaldības autonomo funkciju izpilde tiek finansēta no attiecīgās pašvaldības budžeta un līdz ar to, Interešu konflikta novēršanas likums neparedz, ka pašvaldība no ziedojumiem var finansēt šīs funkcijas, jo pašvaldībām pašām ir tiesības dibināt biedrības, nodibinājumus, kapitālsabiedrības un nodot organizēt sporta pasākumus.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, uzklausījusi sūdzības iesniedzēja un Iestādes pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi pierādījumus to kopsakarā, atzīst, ka /pers. A/ sūdzība nav pamatota un ir noraidāma turpmāk izklāstīto apsvērumu dēļ.

[9] Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas ir par pamatu Iestādes Lēmuma atcelšanai.

[10] Latvijas APK 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

[11] Saskaņā ar Latvijas APK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības, nepieciešams ar pierādījumiem lietā konstatēt visas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes- objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi.

[12] Likuma "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 14.panta pirmajā daļā noteikts, ka par ziedojumu šā likuma izpratnē uzskatāma finanšu līdzekļu, preces vai pakalpojumu bezatlīdzības atvēlēšana (nodošana) noteiktiem mērķiem.

Saskaņā ar minētā panta otro daļu valsts amatpersonai vai koleģiālajai institūcijai ir aizliegts prasīt vai pieņemt no fiziskās vai juridiskās personas ziedojumu, kā arī cita veida mantisku palīdzību publiskām vajadzībām, ja ziedojums vai palīdzība ietekmē lēmuma pieņemšanu attiecībā uz šo fizisko vai juridisko personu.

Savukārt minētā panta trešajā daļā noteikts, ka valsts amatpersona, kā arī publiskas personas institūcija var pieņemt ziedojumu un citāda veida mantisko palīdzību publiskas personas institūcijas vajadzībām — personāla apmācības vai darba organizācijas un tehniskā nodrošinājuma uzlabošanai, ja to sniedz kāda neiesaistīta trešā persona un tas tiek pieņemts, ievērojot šā panta otrajā daļā noteiktos ierobežojumus, kā arī neveicina valsts amatpersonas nokļūšanu interešu konflikta situācijā. Pirms ziedojuma vai mantiskās palīdzības saņemšanas nepieciešama augstākas amatpersonas vai koleģiālās institūcijas atļauja.

Latvijas APK 166.^{31} pantā noteikta administratīvā atbildība par dāvanu vai ziedojumu, vai citāda veida mantiskās palīdzības pieņemšanas kārtības pārkāpšanu uzliekot naudas sodu valsts amatpersonai no septiņdesmit līdz trīssimt piecdesmit *euro*, konfiscējot administratīvā pārkāpuma priekšmetus vai bez konfiskācijas.

Amatpersonu atbildību nosaka Latvijas APK 14.pants.

/pers. A/ kā amatpersona saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.^{31} panta ar naudas sodu 130 *euro* apmērā.

[13] Atbilstoši Latvijas APK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.^{1}pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Izskatāmajā lietā par pierādīšanas līdzekļiem kalpo: administratīvā pārkāpuma protokols RD Nr.002498 (*lietas 53.-54.lapa*), KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenās speciālistes /pers. C/ ziņojums (*lietas 15.-16.lapa*), Valsts kontroles vēstule KNAB "*Par Valsts kontroles revīzijā konstatētu tiesību normas pārkāpumu*" (*lietas 17.-18.lapa*), Tukuma novada domes konta pārskats (*lietas 19.-25.lapa*), Valsts ieņēmumu dienesta izdruka par amatpersonas ieņemamajiem amatiem (*lietas 26.lapa*), Valsts amatpersonas deklarācija (*lietas 27.-30.lapa*), Līguma Nr. TND/2-58.5/15/598 kopija (*lietas 32.-33.lapa*), līguma Nr. TND/2-58.5/15/652 kopija (*lietas 34.lapa*), līguma Nr. TND/2-58.5/15/682 ar pielikumiem kopija (*lietas 35.-39.lapa*), sadarbības līgums (*lietas 40.-41.lapa*), Tukuma novada domes sniegtā atbilde KNAB "Par ziedojumiem" (*lietas 42.-43.lapa*), ziedojuma līguma Nr. TND/2-58.6/15/20 kopija (*lietas 44.lapa*), vienošanās Nr. TND/2-58.6/15/23-1 kopija (*lietas 45.lapa*), ziedojuma līguma Nr. TND/2-58.6/16/5 kopija (*lietas 46.lapa*), ziedojuma līguma Nr. TND/2-58.6/16/10 kopija (*lietas 47.lapa*), ziedojuma līguma Nr. TND/2-58.6/17/1 kopija (*lietas 50.lapa*), dāvinājuma (ziedojuma) līguma Nr. TND/2-58.6/17/2 kopija (*lietas 51.lapa*), /pers. A/ paskaidrojumi (*lietas 52.lapa un 55.-58.lapa)* Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 21.marta spriedums (*lietas 59.-62.lapa*), Tieslietu ministrijas vēstule KNAB "*Par skaidrojuma sniegšanu*" (*lietas 63.-64.lapa*), Saeimas Juridiskā biroja vēstule KNAB "*Par ziedojumu pieņemšanas ierobežojumiem*" (*lietas 65.lapa*), Sākotnējais lēmums (*lietas 67.-71.lapa*), /pers. A/ sūdzība par sākotnējo lēmumu (*lietas 72.-73.lapa*), Iestādes lēmums (*lietas 74.-78.lapa*), u.c.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta septīto un astoto daļu tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt.

[14] Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, uz kuriem bija balstīta arī /pers. A/ sūdzība, pārsūdzot Sākotnējo lēmumu, pārbaudot KNAB priekšnieka 2018.gada 26.februāra lēmuma Nr.1/1256 pamatotību, tiesa uzskata, ka Iestāde pieņemot Lēmumu, ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, kas minēti šā sprieduma [13] punktā, pamatojoties uz kuriem, Iestāde ir pamatoti konstatējusi, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas APK 166.^{31} pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ sūdzība un tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi nesatur jaunus argumentus un faktus par faktiskajiem apstākļiem, kas nebūtu bijuši zināmi, pieņemot Lēmumu. Tiesa Iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, ja tiesnesis izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes lēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto.

Tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas liktu apšaubīt Lēmumā izdarītos secinājumus par sūdzības iesniedzēja vainu Lēmumā norādītā pārkāpuma izdarīšanā.

[15] Papildus tiesa norāda šādus argumentus.

Interešu konflikta novēršanas likuma mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt

valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai. Iestāde pamatoti atsaukusies uz judikatūrā paustajām atziņām, ka valsts amatpersonas vairāk kā jebkuras citas personas ir pakļautas dažādiem ierobežojumiem un atrodas pastiprinātā sabiedrības uzmanības lokā. Turklāt, valsts amatpersonām pašām, neraugoties uz augstākas amatpersonas vai speciālu institūciju kontroli, jāraugās par savas darbības tiesiskumu, proti, valsts amatpersonai ir pašai jāraugās, lai tā savā darbībā ievērotu tiesību normas.

Ņemot vērā, ka /pers. A/ ir Tukuma novada domes priekšsēdētājs, viņam kā valsts amatpersonai ir saistoši Interešu konflikta novēršanas likumā valsts amatpersonām noteiktie ierobežojumi, aizliegumi un pienākumi un tiesas ieskatā no minētā izrietošs pienākums ar īpašu vērību raudzīties par savas darbības tiesiskumu, tajā skaitā arī ziedojumu saņemšanas tiesiskumu, lai novērstu jebkuras šaubas par amatpersonas iespējamo ieinteresētību un ietekmi.

Sūdzības iesniedzējs ir atsaucies uz tiesas spriedumu citā lietā, uz ko tiesa vērš uzmanību, ka izskatot lietu, tiek vērtēti katrā konkrētajā lietā izskatāmie apstākļi un savāktie pierādījumi, pēc kā tiek izdarīti secinājumi par personas vainu vai nevainīgumu. Tiesas ieskatā, tas vien, ka sūdzības iesniedzēja un Iestādes viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka Iestāde nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus.

[16] Izskatot sūdzību, tiesa ievēro procesuālās ekonomijas principu un ņem vērā Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2008 minētos norādījumus, kurā Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, savos nolēmumos vairākkārt ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurs tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa.

[17] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, secina, ka ar lietā iegūtajiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīts administratīvais pārkāpums, par kuru atbildība noteikta Latvijas APK 166.^{31} pantā. Lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami, lai novērstu jebkādas šaubas par to, ka sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis Interešu konflikta novēršanas likuma 14.panta trešajā daļā noteikto ziedojumu pieņemšanas ierobežojumu kārtību.

[18] Izvērtējot sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu kopsakarā ar Iestādes argumentiem šajā sakarā, tiesa norāda turpmāk minēto.

Saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Atbilstoši Latvijas APK 32.pantā noteiktajiem vispārīgajiem soda uzlikšanas noteikumiem, sodu uzliek, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Nosakot soda apmēru, ņemams vērā soda mērķis un tā preventīvais raksturs, kā arī samērīguma princips.

Kā norādīts sprieduma [12] punktā, tad par Latvijas APK 166.^{31} pantā noteikto administratīvo pārkāpumu valsts amatpersonai uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz trīssimt piecdesmit *euro*, konfiscējot administratīvā pārkāpuma priekšmetus vai bez konfiskācijas.

Konkrētajā gadījumā Iestāde /pers. A/ir piemērojusi naudas sodu 130 *euro* apmērā.

Tiesa atzīst, ka nosakot sodu Iestāde pamatoti nekonstatēja atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tiesa pievienojas Iestādes sniegtajam /pers. A/ piemērotā soda pamatojumam un atzīst, ka sods piemērots, ņemot vērā Latvijas APK 22. un 32.panta nosacījumus. Tiesas ieskatā, Iestāde ir izdarījusi visus lietderības apsvērumus, vērtējot soda nepieciešamību, lai sasniegtu tiesisku (leģitīmu) mērķi.

Ņemot vērā visus iepriekš norādītos apstākļus un administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa atzīst, ka /pers. A/ administratīvais sods ir piemērots pamatoti un tiesiski, soda mērs ir samērīgs, atbilstošs pārkāpuma raksturam un adekvāts Latvijas APK 22.pantā noteiktajam soda mērķim.

[19] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, tādējādi atstājams spēkā, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{6} – 289.^{7} pantu, 289.^{13}., 289.^{17}- 289.^{18}pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka J.Straumes 2018.gada 26.februāra lēmumu Nr.1/1256 "*Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja 2018.gada 9.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/288",* bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums sastādīts 2018.gada 22.oktobrī un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 23.oktobrī.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā ir tiesības pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I.Salaka